

dom; vil kunne anvendes til Foderbrug og i øvrigt vil være et meget tiltrængt Fodermiddel ogsaa for mange af de syge Dyr. Naar denne Bestemmelse vedrørende Erstatningsbeløbs Fastsættelse ikke er indført i Lovforslaget, er Grunden den, at jeg maa anse det for ønskeligt, at Administrationen i nogen Grad har frie Hænder til at kunne træffe afvigende Bestemmelser, hvor der foreligger særlige Forhold. Saadanne Forhold kan komme til at foreligge, og det vil da være uheldigt, om man ved en Lovbestemmelse har fastlagt, at det i alle Tilfælde skal være en ganske bestemt Formel, der skal anvendes. Men jeg maa anse det for rimeligt, at man ved Fastsættelsen af dette Erstatningsbeløb gaar ud fra, at den paagældende Mand, som man forbyder at levere Mælk til Mejeriet, faar det Beløb i Erstatning, som Mælken kunde have kostet, med Fradrag af det, han selv kan udbringe Sødmælken til ved at anvende den hjemme paa forskellig Maade; navnlig vil Anvendelsen gaa ud paa at bruge den til Foder for Dyrene hjemme.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om der fandtes en Lovhjemmel for at udstede Forbud mod Bortførsel af Hø og Halm og for forskellige Foranstaltninger, der kan træffes for en Ejendom, efter at Sygdommen har vist sig og er bragt til Ophør. Jeg mener, at der er Lovhjemmel for saadanne Foranstaltninger; men skulde der være Tvivl i saa Henseende, vil der i hvert Tilfælde ikke kunne være Tvivl derom, hvis dette Lovforslag opnaar Lovskraft.

Saa udtalte det ærede Medlem, at efter hans Opfattelse havde Politimestrene været alt for lemfældige Landet over, navnlig med Hensyn til Idømmelse af Bøder for Overtrædelse af de Lovbestemmelser, der blev givet. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem har fuld Ret i at udtale en saadan almindelig Dom over Politimestrenes Arbejde i dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det er helt retfærdigt at skære dem alle over een Kam i saa Henseende, og jeg ønsker da ogsaa paa den Foranledning, det ærede Medlem her har givet mig, at udtale, at der er et stort Tal af Politimestre Landet over, som har været udmærkede Medarbejdere i det Arbejde, det offentlige udfører for at begrænse og modarbejde denne Sygdom. Men Tallet af Politimestre er jo stort, og det er en Selvfølge, at der er Forskel paa Politimestrene og ogsaa Forskel i den Fremgangsmaade, de anvender. Men det, Lov-

forslaget her tager Sigte paa, er netop ogsaa, at der i Fremtiden skal være tillagt Landbrugsministeren den Myndighed at kunne gribe ind, hvor der skønnes, at den tilstrækkelige Ensartethed ikke er til Stede. Det er netop et Hovedformaal med dette Lovforslag, at Landbrugsministeren faar en Myndighed, som han tidligere ikke har haft, til at kunne skride ind, hvis det Tilfælde skulde forekomme, at en enkelt Politimester ikke gaar frem med den tilstrækkelige Iver og Strengthed med Hensyn til Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen var af den Anskuelse, at Mælk overhovedet ikke bør sendes til Mejerierne fra Besætninger, der er smittet med Mund- og Klovesyge, og han begrundede denne Anskuelse ved at gøre opmærksom paa, at de Foranstaltninger, der træffes paa Mejerierne med Hensyn til Mælkens Kogning og Transportmidlernes Desinfektion, i al Almindelighed var i allerhøjeste Grad utilstrækkelige. Jeg skal her sige, at jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det altid er overordentlig farligt at sende Mælk fra smittede Besætninger til Mejerierne, og det er da ogsaa derfor, at jeg har ønsket at bringe i Forslag, at Landbrugsministeren i Fremtiden skal kunne forbyde saadanne Forsendelser af Mælk til Mejerierne, imod at der saa gives de paagældende Erstatning for det Tab, de lider. For det er jo i Regelen deres Hovedindtægtskilde, man stopper, naar man forbyder dem at levere Mælk til Mejeriet.

Jeg maa dog sige, at i visse Tilfælde kan man ikke anse det for at være særlig farligt at sende Mælk til Mejerierne, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor en Mejerikreds, hele Mejerikredsen, eller omtrent hele Mejerikredsen er smittet eller har været smittet for kort Tid siden med Mund- og Klovesyge. Under den Epidem, vi har haft, en Epidem, som, hvad den i Regelen gør; holdt sig ganske særlig til enkelte Egne, har der været adskillige Mejerikredse, hvor saa at sige alle Besætninger har været gennemsygede. Naar det er Tilfældet, vil det være at gaa alt for strengt frem, hvis man vil sige: Nu maa der ikke leveres Mælk fra disse mange Besætninger til Mejeriet, og navnlig vil det være en meget stor økonomisk Byrde for Statskassen at paatage sig, naar dette Lovforslag, hvad der forhaabentlig vil ske, nu gennemføres. Man maa tage Hensyn til Forholdene, som de ligger. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at hvis der i en Mejerikreds, som i øvrigt ikke har haft